

4

2012/2013
JÚN

0,40 €

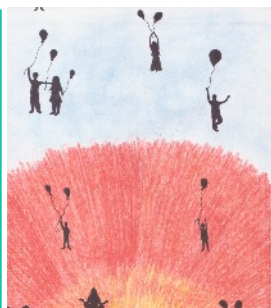
TEENS

občasník Gymnázia Myjava

BUDÚ NÁM
CHÝBAŤ

SKRYTÝ
TALENT

„DOBÍJANIE“
NOVÉHO
ÚZEMIA

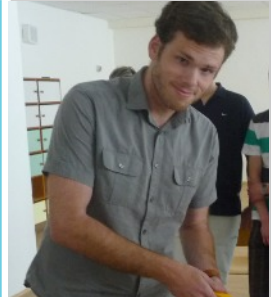
LÚČIME SA

NA NÁVŠTEVE
U ŠTÚRA

VITAJ SPÄŤ

OBSAH

4

VITAJ SPÄŤ

8

LÚČIME SA

5

BUDÚ NÁM CHÝBAŤ

10

TAKTO SME SA
LÚČILI SO ŠTVRTÁKMI

VITAJ SPÄŤ

Náš americký lektor Mark Christensen, známy po celom Slovensku vďaka skladbe „Deväť“, sa po dlhom čase vrátil späť na Myjavu, aby nás, žiakov 1.B Gymnázia Myjava, znovu učil angličtinu. Pri tejto príležitosti sme si preňho pripravili uvítaciu oslavu, ktorá bola dobre utajovaným prekvapením. Objednali sme si krásnu tortu v „christensenovskom“ štýle a Markovi sme darovali aj symbolickú „Horalku od 1.B“, ktorá je jeho nezameniteľným poznávacím znakom. Po skončení príprav sme už len počkali na chvíľu, keď pani profesorka privedie Marka. Akonáhle sa otvorili dvere, zvolali sme: „Welcome back, Mark!“ (Vitaj späť, Mark!). Potom sme si spievali „hity“ ako „Deväť“, ale aj Markovu najnovšiu pesničku „Element of Love“. Nakoniec sme Markovi nabalili výslužku z torty, ktorá ešte ostala a urobili sme si spoločné foto. Veríme, že si užije „slovenské leto“

a vráti sa pozrieť starých priateľov aj o rok.

Kika

BUDÚ NÁM CHÝBAŤ

Takto to už v živote jednoducho chodí. Udalosti naberajú na rýchlosti a my sa ani nestihneme čudovať, že jedno obdobie skončí a nastane vláda toho nasledujúceho. Dni bežia s časom opretek a my sa ocitneme pred dverami rozhodnutia, ktoré nám môže zmeniť budúcnosť. Nastala chvíľa, aby sme si pripomenuli jedno z najdôležitejších období v živote každého človeka – obdobie učenia, zábavy a socializácie počas návštevy strednej školy. Tak ako každý rok, i tento je našou nepísanou povinnosťou si pripomenúť účinkovanie žiakov najstarších tried. Zhlboka sa nadýchnite, usmejte a ponorte sa do spomienok na žiakov, dnes už bývalých tried, oktávy a 4.A.

Početní štvrtáci

Jednu z najpriestrannejších a najväčších tried našej školy ešte donedávna obýval najpočetnejší kolektív 4. A triedy s triednou pani profesorkou Mgr. Elenou Salibovou. Štvrtáci sa preslávili nielen svojou početnosťou, ale aj študijnými, mimoškolskými a športovými úspechmi. Za zmienku určite napríklad stojí skvelý úspech Frederika Bolfa, ktorý sa stal ma jstrom Slovenskej republiky

v žonglovaní s futbalovou loptou, úspechy všestrannej športovkyne Zdenky Horešovej, priam profesionálny spev Nikoly Jankovýchovej, umiestnenia žiakov v jazykových olympiádach a mnoho ďalších. Na pripomenutie iste poslúžia takmer pravidelné popredné priečky štvrtákov v školských športových turnajoch a ich originalita v karnevalových maskách.

Pre priblíženie atmosféry čerstvých maturantov vám ponúkame krátky rozhovor s **Martinom Gálíkom** zo 4. A.

Čo ťa prvé napadne, keď si spomenieš na svoj prvý školský deň na strednej škole?

Jediná vec, ktorá sa mi momentálne vybaví, je, že som si takmer splietol triednu profesorku so spolužiačkou. Vtedy sa mi zdalo, že sa podobajú.

Ktorý predmet si mal v škole najradšej?

Odpoviem asi ako typický chalan. Nevieť prečo, ale bola to zrejme telesná a informatika.

Ktorý ročník ti najviac utkvel v pamäti?

Zrejme posledný, čiže štvrtý. Veď predsa každý maturant si najčastejšie spomína na stužkovú a akcie spojené s ňou.

Spomínaš si na nejaký triedny výlet?

Určite si spomínam a nebolo ich málo. A keď tak nad tým teraz rozmýšľam, určite by som si ich rád neraz zopakoval.

Aký bol tvoj najsilnejší zážitok s kolektívom?

Jednoznačne stužková a dozvuky. Bol to jeden z tých momentov, kedy sa náš kolektív cítil silný. Hlavne počas dozvukov.

Ak by si mal tú moc, akú vec by si zmenil na strednej škole?

Pravdupovediac, nad týmto som nikdy nerozmýšľal. Možno by som ju nepostavil na kopci. Veď predsa, komu by sa chcelo každý deň liezť hore?

„Ok ťava“ hviezdila

Na žiakov tohtoročnej oktávy málokto zabudne. Veselý kolektív, vedený naposledy pani profesorkou Mgr. Annou Hazuchovou, svoje osemročné účinkovanie začal, ako

inak, výnimočne, netradične a vtipne. Vždy originálni a vyčnievajúci oktávania boli taktiež úspešní. Športové kvality basketbalových hráčok Bianky, Krajčuškovej a Andrey Potúčkovej i študijné úspechy dozaista o tom svedčia... Oktávania sa prejavili nielen ako mladí ľudia, sršiaci humorom, ale aj ako súcitní priatelia, podávajúci pomocnú ruku. Totiž, v roku 2011 prispeli finančnou čiastkou miestnemu detskému domovu na pohreb dieťaťa, a tak dali najavo, že ľudskosť a spolupatričnosť sú jednou z ich ďalších krásnych stránok. Medzi jednoznačnú „hviezdu“ patrí aj „nezabudnuteľný“

Juraj Elko, ktorý svojimi nápadmi „spestroval čas“ nielen svojim spolužiakom a žiakom našej školy, ale neraz i profesorom a profesorkám. Legendárna oktáva odchádza a nám len zostáva dúfať, že s ňou neodíde aj jedinečná zábava.

Milí maturanti, verte, že nám budete chýbať. A nám nezostáva nič iné, len vám popriať veľa úspechov vo vašom budúcom živote. Pevne veríme, že na strednú školu budete spomínať iba v najlepšom.

Arivederci, milí absolventi!

-L-

LÚČIME SA

Prichádza koniec roka a s ním sa tiež pomaly blíži lúčenie sa s maturantmi. Tento rok máme však len dve maturitné triedy a ich triedne profesorky (Elena Salibová, Anna Hazuchová) prezradili, aké majú zo svojich tried dojmy, pocity, aké zážitky spolu prežili. Podrobnejšie vám ich priblížime v nasledujúcom rozhovore:

Prečo ste sa rozhodli byť triednou?

E. Salibová: Triedu som chcela. Keď je učiteľ bez triedy, je to síce menej starostí, ale keď mám triedu, je to živšie. A o to viac, keď je trieda taká veľká, akú mám teraz. Jedna z najväčších, aká kedy bola na našej škole. Začínalo tridsaťosem študentov, mali sme aj mamičku, nejakí študenti odbudli, iní pribudli. A končí nás tridsaťsedem.

A. Hazuchová: Zdá sa mi, že triedníctvo dáva človeku pocit väčšej vzťahovej blízkosti k žiakom. Učiteľ má možnosť viacej ich spoznať v rôznych neformálnych chvíľach, napríklad na

výletoch a mimoškolských podujatiach. Ja jednoducho cítim, že pozícia triedneho učiteľa ku mne patrí.

Aké boli vaše dojmy pri prvom stretnutí s novou triedou?

E. Salibová: Na to si nepamätám, pamätám si len, že som bola zaskočená tým počtom. A tiež ma mrzelo, že som nemohla učiť všetkých svojich študentov, lebo byť triednou a nepoznať si tretinu triedy, je veľmi zlé. Niektorých som naozaj spoznala až niekedy pri konci prvého roku.

A. Hazuchová: Túto triedu som učila už predtým, ako som sa stala ich triednou učiteľkou. Vedela som teda, do čoho idem. Tu ťažko hovoriť o prvých dojmoch.

Zmenilo sa niečo vo vašom vzťahu k triede počas rokov, čo ste im boli triedna?

E. Salibová: Určite sa veľa zmenilo, lebo z neznámych študentov sa postupne stávali „tí moji“, to znamená, že sme sa navzájom spoznávali, ako ja ich, tak aj

oni mňa. Každý deň sme sa stretávali, rozprávali a vybudoval sa medzi nami vzťah, myslím, že veľmi dobrý. Určite som sa na nich každý deň neusmievala, bola som na nich častokrát poriadne „napálená“ a veľakrát ma dokázali rozladiť. Ale inokedy sme boli v pohode, vedeli ma aj rozosmiať a cítila som, že sú to „zlaté“ decká.

A. Hazuchová: Vzťah triedneho učiteľa a jeho triedy sa v priebehu rokov mení. Na začiatku je to akési „oľukávanie“, postupne sa vzťahy prehlbujú, rozvíja sa vzájomná dôvera, obe strany vedia, čo môžu od seba navzájom očakávať. A to je to pekné, čo nás spája.

Aká spomienka vám najviac utkvela v pamäti?

E. Salibová: Asi nikdy nezabudnem na náš vydarený výlet do Viedne. Teraz na to spomíname so smiechom, ale vtedy nám všetko jedno nebolo. Oni vedia, o čom hovorím.

A. Hazuchová: Na každú triedu zostanú človeku v pamäti spomienky. Obyčajne sa vynárajú na stretnutiach po rokoch. Tak si počkajte, možno sa vám po čase zdôverím.

Čo by ste „bonzli“ na svoju triedu ?

E. Salibová: „Bonzli“ sa častokrát sami, ja to ani robiť nemusím. Neprišli na účelové, za čo mali asi najviac neospravedlnených hodín v histórii školy☺, našlo sa v triede pár chronických „zaspávačov“ (že, Ďuri a Londo?) a podobne. Ja „bonzovať“ na nich nemusím.

A. Hazuchová: Na moju triedu „bonzovať“ nič nebudem. Spoločné tajomstvá zostanú za dverami našej triedy.

Čo nakoniec by ste chceli odkázať maturantom?

E. Salibová: Odkázala by som im asi to, čo im hovorím už dávno. Že musia byť naozaj šikovní, aby mali dobrú budúcnosť, lebo konkurencia je veľká. Aby neboli ľahostajní a bez záujmu, lebo tak nič nedosiahnu. A samozrejme, že im želim veľa šťastia, ale to im poviem ešte aj osobne.

A. Hazuchová: Chcem im zaželať úspešnú maturitu, prijatie na vysoké školy a splnenie všetkých snov. Verím, že v budúcnosti budeme ešte o mnohých počuť.

Tamara

TAKTO SME SA LÚČILI SO ŠTVRTÁKMI

Dňa 16.5.2013 sa v Dome kultúry Samka Dudíka na Myjave konala rozlúčka s našimi štvrtákmi - žiakmi triedy 4.A a oktávami. Organizovali ho triedy 3.A a septima. Moderátormi boli Nika Predná a Maťo Pribiš. Ešte pred samotnou rozlúčkou nám zaspievali Nika Jankovychová a Monika Holičová. Do svojho spevu vložili aj kúsok seba a celé publikum bolo očarené. Dievčatá z našej školy, ktoré navštevujú tanečný krúžok, nám zase predviedli svoje predstavenie. Nasledovala recitácia Eriky Kohútovej. Matej Pribiš je veľmi šikovný, a preto okrem toho, že

moderoval, nám aj krásne zaspieval a zahral. Svoj talent v hre na klavíri nám ukázal aj Radovan Potúček. Potom už prišlo to dojemné lúčenie, množstvo kytíc kvetov, objatí a veru vypadla aj nejedna slza. Teraz sa už každý z prvákov vybral vlastnou cestou a treba len pevne dúfať, že vo svojom živote dosiahnu to, čo chcú, prípadne, ak ešte žiadne ambície nemajú, nejaké si čo najskôr nájdu a tiež si splnia svoje sny. Veľa šťastia všetkým maturantom srdečne želá celá redakcia Teens.

L'uboš

SLANÁ CESTA DO POĽSKA

Počas týždňa netradičného vyučovania, ktorý sa konal v dňoch 29.4. – 3.5. 2013, sa študenti 3.A, sexty a septimy zúčastnili poznávacieho zájazdu do Poľska. Cieľom dvojdnového výletu, ktorý sa začal 2.5. 2013, bola návšteva solnej bane a múzea vo Wieliczke, prehliadka historickej časti Krakowa a exkurzia v tragicky známom koncentračnom tábore v Oswiecime. Ochrannú ruku nad žiakmi takmer troch tried držal počas oboch dní učiteľský sprievod a dozor pani profesoriek Dagmar Eliášovej, Dany Mockovčiakovej a pána profesora Ľuboša Vydareného. O detailoch celého podujatia sa dozviete v nižšie pokračujúcom článku...

Skoré ranné hodiny

Rozospatí, ba aj unavení účastníci zájazdu už o pol tretej ráno naplno zívajú pred autobusom a nedočkavo čakali na odchod a dlhú cestu do susedného Poľska. Hneď po tom, čo sa usadili na svojich miestach, väčšina z nich zaspala tvrdým spánkom. Po prechode poľskými hranicami vykuklo slnko a spáči sa plní očakávaní zobúdza. Po päťhodinovej ceste konečne dorazili k svojmu prvému cieľu.

Slaná Eliška

Pri vstupe do solnej bane vo Wieliczke výletníkov čakala milá česká sprievodkyňa, ktorá sa mnohým vryla do pamäti. Na čele so sprievodkyňou Eliškou v baníckej uniforme vstúpil myjavský sprievod do útrob jednej z najväčších solných baní v strednej Európe. Elišky, ako si svoju skupinu pomenovala pani sprievodkyňa, klesali postupne až do hĺbky 125 metrov pod zemským povrchom a spoznávali príbehy a tajomstvá poľskej soli. Blúdili nekončiacimi chodbami, schádzali

nekonečnými schodiskami, no i napriek dlhému pochodu cez slané podzemie bolo na ich tvárach vidieť nadšenie a zvedavosť. Wieliczka, ktorá mimochodom patrí aj do svetového dedičstva UNESCO, ukázala aj našim študentom svoje poklady. Elišky mohli na vlastné oči vidieť skvostne tesané solné sochy, krásne zdobené kaplnky, solné jazierka, na vlastných chuťových pohárikoch si vyskúšali silu wieliczkej soli priamo z jej stien (verte, že sa našlo niekoľko odvážlivcov)

a na vlastné uši počuli o príbehoch, ktoré sú neodmysliteľnou súčasťou soľnej bane.

Prší, prší

Po tom, ako sa Elišky dostali z hlčky bane na povrch, im náladu pokazil hustý dážď. S dáždnikmi nad hlavou sa rýchlo utekali skryť do bezpečia autobusu. Ten ich o niekoľko minút dopravil do centra Krakowa. S malou dušičkou a nádejou v zlepšenie počasia sa vydali na prehliadku hradného vrchu Wawelu. Avšak nepríjemné mrholenie a obrovské masy turistov naše Elišky odradili, a tak po prehliadke Katedrálnej baziliky svätého Stanislava a svätého Václava sa presunuli do krakowského obchodného centra.

Jedli a spali

Po príchode do turistickej ubytovne pre mládež v Krakowe sa žiaci ubytovali a aklimatizovali na dočasné útočisko. Keďže počet postelí sa v niektorých prípadoch rovnal šestnástim, spolužiaci mali pred sebou rušnú noc, strávenú v spoločnosti viacerých kamarátov. Musím podotknúť, že chlapci z 3.A nebrali nič naľahko a na celý výlet sa dôkladne pripravili. Po ich nálete spoločná kuchyňa vyvonila varenými klobásami, praženicou a čajom. Takto sa v príjemnej atmosfére a pohode posilnili jedlom a onedlho zaspali v poľských posteliach. No počasie nebralo ohľad na mladých výletníkov a krátko po polnoci sa strhla prudká búrka, ktorá unavených študentov vyhnala z postelí. Po náročnej noci sa Elišky zobudili do upršaného rána. Rýchlo sa naraňajkovali (opäť mi to nedá a spomeniem úžasný jedálniček chlapcov z 3.A), upratali izby a vydali sa na posledné stanovisko.

Tábor čiernych anjelov

Cieľom poslednej zastávky boli koncentračné tábory Auschwitz a Birkenau v Oswiecime. Žiaci sa rozdelili do dvoch skupín a spolu so sprievodcami vkročili do tábora smrti. Hneď po niekoľkých minútach stáli zarazení a šokovaní z miesta, kde sa práve ocitli. Neuveriteľné a priam hrôzu naháňajúce príbehy, ktoré sa pred niekoľkými desiatkami rokov odohrávali na mieste, kde práve stáli, im doslova vyrážali dych. Pochmúrnu atmosféru a neustálu prítomnosť desu, bolesti, žiaľu a smrti podnecovalo aj „smutné“ počasie. Po prehliadke areálu, blokov, exponátov, plynových komôr a dobových fotografií nikomu nebolo do smiechu. Aj výpoveď Julky Dolníkovej z 3.A dokazuje, že Oswiecim zapôsobil na city každého: „Skúsenosť na celý život. Kiežby ľudia otvorili svoje oči a vnímali viac než len vlastný egoizmus.“ Taktiež Maťa Hargašová z 3.A dodáva: „Bol to veľmi zaujímavý zážitok. Vidieť a počuť, čoho sú ľudia schopní, aké zverstvá dokážu páchať. Tento zážitok ma donútil sa zamyslieť nad svojimi hodnotami a vlastným životom.“ Hoci exkurzia v Oswiecime bola predovšetkým pre silné povahy, určite slúžila ako nehynúci príklad zločinov ľudstva. Pevne dúfam, že naše Elišky si uvedomili, že doba, v ktorej momentálne žijú, je luxusná a nie je dôvod sa sťažovať na maličkosti. Tváre umučených väzňov oswiecimského koncentračného tábora mĺkvo hľadia z nemých fotografií a s výrazom bolesti nás nabádajú k rešpektu k sebe samému a predovšetkým k rešpektu k ľuďom vôkol nás.

„DOBÍJANIE“ NOVÉHO ÚZEMIA

Veľká Británia, Spojené kráľovstvo alebo aj Britské ostrovy - názvy, ktoré určite každému z vás aspoň niečo hovoria. Možno vás v spojitosti s nimi napadne Londýn. A presne - Londýn je mesto, v ktorom boli naši študenti na týždennom poznávacom zájazde. Žiaci prvých, druhých a tretích ročníkov sa snažili „podmaniť“ si nové územia v Londýne. Medzi „vojnových“ vyslancov som patrila i ja, tak prinášam fotografie z našich „víťazstiev“ :

Prvý deň sme NULTÝ POLUDNÍK prekračovali s radosťou

Žiačky kvinty a septimy začali Londýn „dobíjať“ v mestskej časti Greenwich

Letné sídlo kráľovskej rodiny sme obsadili na poludnie tretieho dňa

I známe londýnske telefónne búdky nám „padli za obeť“

Štvrtý deň nášho „dobíjania“: podľahli i svetoznáme osobnosti v múzeu voskových figurín Madam Tussauds

A po dlhom „dobíjaní“ nového územia si niektorí z nás dopriali patričný odpočinok

Tamara

GRUZÍNSKE ZLATO

O úspešnom septimanovi **Matejovi Pribišovi** ste už dozaista počuli. Nielenže je nadaný hudobník a skvelý študent, ale aj príkladný reprezentant našej školy. So svojou prácou *Quality of individual water sources and its influence on their possible usage* (Kvalita jednotlivých vodných zdrojov a ich možné využitie) získal na 7. ročníku medzinárodnej súťaži *International YoungInventors Project Olympiad*, ktorá sa konala 24.-27. apríla 2013 v gruzínskom Tbilisi, najvyššie ocenenie!

Aj prostredníctvom nášho časopisu by sme chceli Matejovi dodatočne zagratulovať a poďakovať za skvelú reprezentáciu Gymnázia Myjava.

A vám, milí čitatelia, v nasledujúcich riadkoch ponúkame rozhovor so „zlatým“ septimanom o jeho účasti a návšteve Gruzínska.

Je o tebe známe, že ešte donedávna si nebol nadšencom lietania. Ako si prežil cestu do Gruzínska?

Musím povedať, že celkom dobre. No tesne pred pristávaním sme naplno pocítili silu gruzínskeho vetra.

Mohol by si nám stručne popísať, kde sa celá akcia konala?

Úvodná ceremónia aj prezentácia posterov pred verejnosťou a porotou sa konala v päťhviezdičkovom hoteli Sheraton. Aby nedošlo

k nedorozumeniu, musím pripomenúť, že tu sme ubytovaní neboli. A napokon, záverečná ceremónia sa konala v budove ministerstva školstva.

Čo konkrétne z celého pobytu v Gruzínsku zanechalo v tebe najsilnejší dojem?

Najlepším zážitkom bol pre mňa pohľad na nočné Tbilisi. To denné sa mi vybavuje iba zlomkovo, pretože za svetla sme vyšli von iba raz. Mesto je v noci neskutočne krásne osvetlené. A aby som pravdu povedal, ďalším milým zážitkom bolo počuť svoje meno (aj keď trochu skomolene). Dojem nezanechávajú len tie príjemné veci, ale vyskytlo sa (ako vždy) aj zopár nepríjemností. Boli to rôzne

komplikácie pred samotným odletom a malé problémy počas súťaže, ktoré mi občas zdvihli tlak.

Ako by si ohodnotil svoju konkurenciu na súťaži?

Kto by priznal, že zdolal slabú konkurenciu? Úprimne, ani neviem posúdiť všetkých 280 súťažiacich. Totiž, stihol som si pozrieť iba niekoľko posterov, ktoré sa vyskytovali v mojej blízkosti. Nemali sme ani veľa času sa zaoberať prehliadkou súťažných prác.

Je niečo, čo by si po návšteve Gruzínska chcel odkázať našim čitateľom?

Poviem vám iba to, že Gruzínsko jednoznačne nie je dovolenková destinácia...

*Matej Rajchl
Lucia Čierna*

NA NÁVŠTEVE U ŠTÚRA

Celoslovenská novinárska súťaž Štúrovo pero oslávila svojím 18. ročníkom dospelosť. Na akcii, ktorá sa uskutočnila 26. a 27. apríla 2013 vo Zvolene, sme nechýbali ani my - zástupcovia školského časopisu TEENS. Počas týchto dvoch dní sme sa aktívne zúčastňovali besied s novinármi „od fachu“, ktorí sa snažili o objektívne zhodnotenie našich prác. Zoznámili sme sa s mnohými školskými časopismi stredných škôl na celom Slovensku, z ktorých sme načerpali mnohé nápady a skúsenosti. Porota v zostave s *Pavlom Vitkom*, *Patrikom Hermanom* a *Lukášom Díkom* nám po osobnom rozhovore poradila v našej práci, pochválila klady a vytkla zápory nášho časopisu.

Slovo šéfredaktora

Na Štúrovom pere som sa ako šéfredaktorka zúčastnila tento rok po prvý raz. Konkurencia, ktorá nám tento rok na súťaži čelila, pôsobila

v niektorých prípadoch priam profesionálne.

Stredoškolské časopisy, ktoré som si mala príležitosť prezrieť, boli plné skvelých nápadov, či už po obsahovej, alebo grafickej

stránke. Človek by priam neveril, že takéto možnosti pri vydávaní časopisov majú mnohé stredné školy na Slovensku. Práve pri tejto téme sa mi zdá vhodné vyjadriť sa k problematike fungovania nášho školského časopisu TEENS. Časopis Gymnázia Myjava je vydávaný už niekoľko rokov, dovoľm si tvrdiť, že sa v poslednom období stal neodkladnou súčasťou školy. V súčasnosti má naša redakcia štyroch stálych členov, jednu grafičku a príležitostného fotografa, čo nie je mnoho. Samozrejme, nájdú sa aj občasní prispievatelia, ktorí svojou prácou obohacujú obsah časopisu. Aj napriek tomu, že my redaktori nie sme „profesionálnymi“ novinármi a naša tvorba sa zakladá na experimentovaní, vynakladáme všetky sily na to, aby časopis mal

osobitú a originálnu tvár.

Taktiež musím pripomenúť, že časopis si svoje náklady na vydávanie financuje z vlastných ziskov, ktoré nie sú práve najvyššie.

Práve z tohto vyplýva, že žiaci Gymnázia Myjava nemajú o školský časopis dostatočný záujem. No zároveň by som sa chcela poďakovať všetkým stálym čitateľom, ktorí si našu tvorbu vážia.

Časopis TEENS „prikladá ruku na stavbu atmosféry“ strednej školy. Zaznamenáva všetky udalosti - od úspechov našich žiakov až po rozhovory s profesormi a takto nahrádza školskú kroniku.

Na záver by som sa chcela srdečne poďakovať všetkým redaktorom, našej grafičke Jarke a pánovi profesorovi Ľubošovi Barbírikovi, ktorý sa stará o to, aby bola naša redakcia funkčná a TEENS bez akejkoľvek gramatickej chybičky.

Myslíte si, že sa vo vás skrýva nejaký talent? Nemusíte o tom vôbec pochybovať. Každý je v niečom nadaný. Treba to len objaviť a ukázať svetu. Možno i nejaká maličkosť, ktorú považujete za samozrejmú, dokáže iných zaujať či pobaviť. A práve usporiadatelia projektu „Skrytý talent“ sa pokúsili nájsť tieto maličkosti, ale aj nadanie u študentov nášho gymnázia.

*Biela labuť, krásna a hrdá,
rúbezdná pieseň vychádza z hrdla.
Žiadna pýcha, túžba po moci,
len čistá vášeň nesie sa v srdci.*

Vďaka vedeniu školy, ochote našich učiteľov a najmä pomoci pani profesorky Mgr. Dany Mockovčiakovej sa v týždni od 22. do 26. apríla 2013 realizoval na gymnáziu projekt pod názvom „Skrytý talent“. Pre žiakov jednotlivých tried (okrem 4.A a oktávy) si pripravili motivačný program Lukáš Krč-Turba, bývalý šéfredaktor časopisu TENNIS, Lucia Čierna a Juliána Dolníková. Pri realizácii pomáhali aj Erika Kohútová, ktorá recitovala pripravenú poviedku a Dalibor Vydarený so svojimi vtipnými básňami. Celý projekt umožnila zrealizovať IUVENTA a Európsky sociálny fond.

*Ladný tanec, keď krídlami zamáva,
tú slobodu tela nepremôže sláva.
Voľnosť pohybu v každom kroku,*

Vyučovanie trochu inak

Pre mnohých študentov bolo príjemnou zmenou zažiť hodiny etickej výchovy a umenia a kultúry trochu inak. S každou triedou sme sa stretli dvakrát počas tohto týždňa. Program sa totiž skladal z dvoch častí. Prvá mala názov „Viem, že som šikovný“ a jej účelom bolo donútiť každého účastníka zamyslieť sa nad svojimi dobrými vlastnosťami a schopnosťami. Tá druhá sa volala „Zmena je život“ a priblížila naše plány a úmysly do

*Na doskách javíska vznešená poprava,
pod maskou líšky labuť sa ukrýva.
Never viac očíam, to klamstvo ilúzie,
nechať sa unášať príbehom fantázie.*

nestratil a napriek neúspechu sa bude naďalej snažiť prebiť a prilákať šikovných ľudí, túžiacich po veľkých výzvach a ešte väčšej radosti, ktorú chce rozdávať vôkol seba.

budúcnosti. Hlavnou myšlienkou projektu bolo motivovať mladých ľudí, aby sa nebáli ukázať svoje nadanie a pomohli urobiť tento svet veselším. I keď v niektorých očiach sa zablysla iskrička, doposiaľ sa, žiaľ, nik neozval. Náš tím nádej

Bohatá skúsenosť

Zrealizovať tento projekt bolo pre mňa zábavné, ale aj dosť náročné. Do poslednej chvíle sa menili plány a mnohí vystupujúci odstúpili. To spôsobilo, že mi neskôr zostávalo

veľa voľného času, ktorý som mal niekedy problém vyplniť. I na študentoch bolo vidieť ich ustupujúci záujem, keď sa vyskytnuté diery počas hodiny museli plátať náhradným programom. Nebolo to vôbec ľahké, pretože každá trieda je veľmi osobitá a s každou sa inak pracuje. Niekde zaujmete hrou, inde sa chytia na rozhovor a sú i také prípady, kde

boli žiaci myslou už po vyučovaní. Napriek tomu dúfam, že aspoň tie pripravené minúty ich zabavili. Aktivity a naše básnické i výtvarné diela boli tematicky zámerne vybrané pre tento projekt. Chceli sme nimi inšpirovať a získať aspoň hrstku záujemcov.

*Čerstvý atrament vsiakol do papiera,
pierko v kaluži myslí sa ponára.
Nie je to pisár, žiaden mysliteľ,
ďalší verš rukou práve preletel.*

Pod'akovanie

Ako hlavný usporiadateľ by som sa chcel poďakovať svojmu tímu, ktorý mi pomohol s celým projektom. Veľká vďaka patrí celému pedagogickému zboru a vedeniu Gymnázia Myjava, najmä pani

profesorke Mgr. Dane Mockovčiakovej a nakoniec všetkým študentom za to, že to so mnou vydržali. ☺

Pre časopis TEENS *Lukáš*

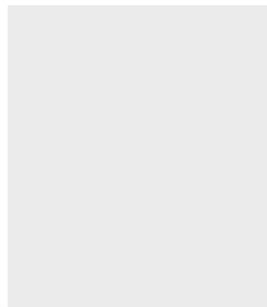
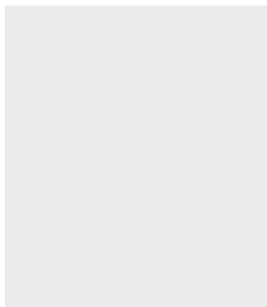
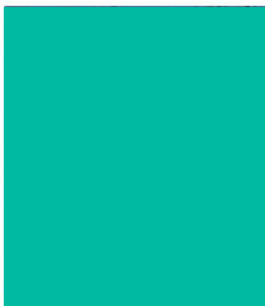
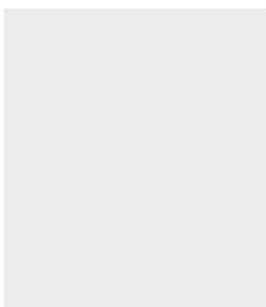

Tento projekt je podporovaný Európskym sociálnym fondom ako súčasť národného projektu KomPrax – Kompetencie pre prax, ktorý organizuje IUVENTA – Slovenský inštitút mládeže.

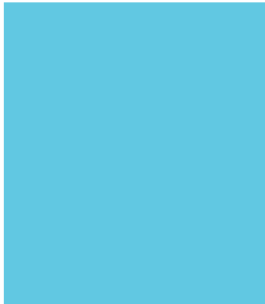
Výsledky MS - Známky a priemery

Predmet			Úroveň Počet (M / Ž)		PFEČ	PFIČ	Ústna skúška					Priemer Počet	
ANJ	B1	2	2/0				1	2	3	4	5	Priemer Počet	
ANJ	B2	45	16/29	61,93%	45	77,89%	45	24	13	7	1	1,67	45
BIO		29	8/21					24	5			1,17	29
DEJ		7	2/5					5	2			1,29	7
FYZ		1	1/0					1				1,00	1
CHE		22	9/13					13	5	3	1	1,64	22
INF		5	5/0					4	1			1,20	5
MAT		21	12/9	60,80%	21			13	6	2		1,48	21
NEJ	B1	3	0/3					3				1,00	3
NEJ	B2	12	6/6	46,95%	12	85,00%	12	9	2	1		1,33	12
OBN		27	6/21					16	8	2	1	1,56	27
SJL		58	22/36	72,34%	58	84,05%	58	33	20	5		1,52	58

gymy GYMNÁZIUM
MYJAVA

www.casopisteens.webnode.sk

**ADRESA
REDAKCIE**
Gymnázium Myjava
Jablonská 5
907 01 Myjava

ŠÉFREDAKTOR: Lucia Čierna

Redakčná rada:

Ľuboš Rybníkar, Tamara Salibová, Kristína Talábová

Fotograf: Róbert Fritz

Jazyková úprava: Mgr. Ľuboš Barbirik

Grafika: Jaroslava Petrášová

Tlač: Gymnázium Myjava